

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

129. szám.

Pest, augusztus 12. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házban, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest, aug 12.

A rémképekkel ijesztgetések, még folyton folynak. Az olaszországi legújabb catastropha leyerőleg hat a nemzeti képviselőkre, s a mi legkülönösebb, miként egy baloldali követ megjegyzé, azok szomorkodnak legjobban az olaszok vesztességén, kik a válaszfeliratban az osztrákoknak Milano ellenében fegyveres segítséget ígértek!

A rémképeket terjesztő társulat tegnap megneveztük commis-voyageurjai ugyancsak forgódnak, és ezért alkalmat veszünk magunknak ezen rémképekről egy pár szót ex professo ejtegetni.

Ezek a rémképek két nagy osztályra szakadnak. Az egyik osztályba tartoznak azok, mellyektől a ministeri párt úgy fél, mint a suszterinas a kísértettől; a másik osztályba tartoznak azok, mellyektől lehet ugyan félni, de csak akkor ha az ország tovább is olly jámbor egykedvűséggel kormányoztatik, mint a jelen ministerium alatt.

A ministeri párt rémképei: a vallási és nemzetiségi háboru, az anarchia, a birtoktalanok felkelése a birtokosok ellen.

Ezen bajok olyanok, mellyek a valóságban, mindenütt kisebb nagyobb mértékben, és különemű módosításokban csakugyan léteznek.

Léteznek Magyarországon, sőt itt tán inkább mint másutt.

De azért itt még a kérdésnek nincs vége. — Hátra marad megvizsgálni, ha valljon ezen rémek

a mennyiben ne tán léteznének, legyőzhetőek-e vagy nem?

A mennyire mi a körülményeket ismerjük a mi véleményünk az, hogy a ministerium az ország belállapotát sokkal sötétebb üvegen nézi, mint kellene, ellenben az ország külhelyzetét véghetlenebben vidámabb s derültebb színben látja, mint azt a politicusnak szabad volna.

S ez mindjárt az első hiba, a midőn a ministerium a külföldet különösen azokat mik Bécsben történnek olly nagyban ignorálja, pedig meg kellene emlékezni, hogy valamint új szabadságunkat, és alkotmányunkat annak köszönhetjük, hogy Bécsben az egész monarchiát összetartó burocracia megbukott: úgy ujonnan nyert szabadságunk akkor lelendi meg ismétli sirját, ha a bécsi középponti kormány, legyen ez absolutisticus, constitutionalis, vagy akár republicai, magát organisalhatná, s valahogy ismét erőre vergődhetik. —

A ministerium politicája bizodalmatlanság a nép ellenében, másfelől a vakhitőség optimismus a külföld ellenében.

Mert ha a világ valamennyi kalapácsa mind egy volna, még avval sem lehetne kiverni a táblabíróilag alkotott koponyából azt, hogy a mi a corpus jurisba be van írva, a mit Pozsonyban a a primási palotában megpecsételnek az az egész világ előtt maga az isteni revelatio.

Önököt ki nem lehet húzni azon sárból, hogy ne hinnék még tovább is azt, hogy a bécsi kormány azért nem támad meg minket komolyabban mert Ferdinánd, ki egyszersmind a szomszéd ország feje, saját kezével irta alá ujdun alkotmányunkat.

Nem támadnak meg, mert e pillanatban nincs erejük két helyen harcolni.

E mellett még sietniök sem kell, mert itt Magyarországon.

April óta ugyancsak kevés változás történik, marad minden in statu quo, mintha Magyarország geographiai helyzetére egy afrikai oaz, egy szent Helena szigete volna.

Illy helyzetben a ministerium politikája a leg-tökéletesb circulus vitiosus.

Aprilban, és májusban, ha a ministerek erélyességre és tevékenységre intettek: az felették, nincs pénz nincs katona. És ez a táblabíró előtt eldöntő argumentum volt. Arról senki sem gondolkozott tovább, ha valjon széles ez országban forrás sincs arra, hogy pénzünk és katonánk legyen. Mert ha nincs, ne játszunk Europa szinpadán marionet-comediát, hanem ülünk le s adjuk oda magunkat valamely hatalmas ország pártfogása alá, s köszönjük meg ha ölhetünk e világon.

Pénz és katona szerzésre egyedüli mód volt, az országgyűlés egybe hivatása. — Az ember azt hitte, a nemzet nyakra főre fog összehivatni, mert ha pénz és katona nincs, akkor nincs nemzet, nincs kormány, nincs ellenségeinktől biztos maradásunk.

De hogy fog az most tetszeni, ha meggondoljuk, hogy midőn eddig a kormány azok ellen, kik őt tétlenségről vádolák mindig a pénz és katona hiányával menté magát most midőn kenyér törésre kerülne a dolog, magok magokat czáfolgatják meg. Ugyan hogy kellene azon kormánynak pénz és katona, melly öt hónap után a jelen pillanatban, a pénz és katona ügyben, még a praeliminarék stadiumában botorkál elő felé? —

Ha a kormánynak pénzre és katonára van szüksége lépjen elő. Probálja meg, költesse fel egyszer, egy éjjel, első álmukból a követeket s kívánatára öt percz alatt szavazat fog történni.

És a milly lelkes lesz a gyűlés, ollyan lesz az egész ország.

Hanem akkor aztán le kellend vetközni azon politikát mellyre akkor gondolunk, ha nagy hasu embereket látunk.

Isten örizz akkor, ha egyszer csörömpöléssel kezdünk munkához, akkor bele lankadjunk.

Ha mi úgy folytatjuk mint Marcziusban kezdtük, akkor nincs mitől félni. Akkor az ujonan félelédzt zászlókra, a szabadság, egyenlőség és testvériség jelszavai tüzetek fel... és az egész ország egy volt, soha a közép pont iránt olly nagy előszeretetet az országban nem létezett.

A mit Pesten mondtak, azt megérté minden ember kiben józan lélek lakik, s azért mind ide csalatkoznak.

Megérkeztek a ministerek. Ezek a három népszerű hangzatu szó helyébe a corpus iuris rongyos lapjait emelék. Ezt persze igen kevesen értik, még kevésben vannak azok, kik e könyv iránt valami nagy előszeretettel viseltetnének.

A marcziusi változások rázkodtatásba hozták a nemzetet. — A kormány ellenkezőleg midőn Pestre jött nyugalomba telepíté magát, azért tekintélyében a mozgó hullámok között mind inkább alászállott.

A mozgás létezett. Ezt vezérelni kellett volna; a kormány ezt nem tette elmulasztotta s így történt, hogy a mozgalmak élére sok helyütt ellenségeink állottak, s a lázzában mindenre könnyen csabítható népet a magyarokétól különböző érdekekben magoknak lefoglalák.

A mi kormányunknak itt a középponton napnak kellett volna lenni, melly a vidéki érdekek olaj lámpáját elhomályosította volna.

A kormánynak mint a villám menydörögni kellett volna, s akkor a vidéken a papir és bodzafa puszkákra senki sem gondolt volna, a midőn

most a középponti erőtlenség miatt e bajok olly komolyokká lettenek.

Mi lelkünk teljes meggyőződéséből nyíltan kimondjuk, hogy minden baj, minden lázadás minden törvényelleni szegülés a ministerium lelketlen politikájának logikai következménye.

A rémképek, mellyek most léteznek, mind a ministerium szemhunyasza atatt nevedkedett kigyófajok. —

Veszedelemes jószág mindenestre, de még sem olyan, hogy kétségbe esünk, s mint az elfáradt üldözött, földre vessük magunkat s bevárjuk mig ellenségünk utolér, és semmivé tesz.

Pedig a ministerium így viseli magát ezen rémképek ellenében. Megadta magát az ellenségnek, kegyelemre. — Megadta pedig akkor midőn már védelemről többé nem is gondolkozik.

Avvagy gondolkozhatik-e az komolyan védelmi eszközökről, kinek eljárása olly rákszerű, hogy egy hirtelenében kötött béke után Radeckzi előbb beszállásolhat Budára, mint sem a magyar katonai törvény csak tárgyalás alá kerülne!

A ministerium a mi derék és józan népünkben rémképeket lát, nem mer, nem tud tenni, s azért magát kénytelen kegyelemre megadni az ostrákoknak. —

Ide jutottunk bizodalomkoszoruzta nagy férfainkkal.

Jövő számunkban megmutatjuk, mint lehetne a kormánynak ezen felállított rémképekkel még most is megküzdeni.

Egy pár specialitas, mellyből jó lesz a többiekre egy kis következést huzni.

— I. Az ember az unalomig hallja hogy itt és itt a nemzetörök kiindulni parancsoltattak, megint visszaküldettek ismét az mondatott, csak a fele jöjjön, hogy elég lesz a felének a fele st.

Mindenki curiosus volt, mi lehet mindezen confusioknak oka? A kormány, vagy a megyei hatóságok?

Ime, szerencsénk van ez alkalommal egy illyen confusionalis jelenet eredeti okát feltárhathatunk.

A ministerium a szerb berohanás kezdete óta levelezésben levén a hatóságokkal, mellyek a nemzetörösi ügyeket vezérlék, a kölcsönös értesítés után elvégre oda ment ki a dolog, hogy a hajduvárosi nemzetörök ide s tova fél indulóban volnának.

És várva várak a megindító parancsot, a sereg készen, a lehetőségig felfegyverkezve, a riadó trombitások lélekzetet véve, ajkaikat hangszerök végéhez illeszték.

Ekkor sebes postán érkezik egy hírnök.

Olvassuk, a levelet, olvassuk!

A levélből két formaszerinti ministeri rendelet hull ki.

Az elsőben Mészáros Lázár meghagyja, hogy ekkor és ekkor ennyien és ennyien induljanak, hogy majd lesz számukra a Tiszán gőzhajó.

A másikban, ugyanazon hivatalbeli szám alatt, ugyanazon aláírással az rendeltetik, hogy a hajdusági nemzetörök maradjanak otthon, mert jelenleg rájuk több szükség nincsen.

Képzeltetni, mennyire megütődtek oda lent ezen a két ellenkező rendeleten, melly különben olly testvéries egyetértésben mint ikrek egy napon jöttek e világra, sőt ugyanazon boritékba voltak lepecsételve.

Mit volt mit tenni, a hajduvárosiak illyetén képen az írásból nem okosodhatván ki, felküldtek magok közül néhányat ide Pestre hadd kérdeznék meg élő szóval a ministert.

Itt szokás szerint a küldötteket Pontiusból Pilitushoz utasították, Mészáros Batthyánihoz küldte őket, Batthyáni pedig Baldaccihoz.

Mit mondtak ezen urak, privatim mint excusáltak magokat, nem ide tartozik.

Hivatalos uton Baldacci hátirata után, ugy beszélük az jött ki, hogy Baldacci ur nem levén barátja azon eszmének, hogy a nemzetörök mobilisáltassék, a kérdést otthon maradásra dönti el.

Ugy látszik azonban e határozat később megint megváltoztatott, mert a hajduság mégis megindult.

A szállítást és gőzhajót illető rendtelenségek sora egész regény.

Hát a fegyverzés!

A hadügyminister a hajdúk számára egy megérkezett szállítmányból már utalványzott egy néhány száz puskát.

Hanem azt azért nem adták ki, mert azokat egy más minister már másuvá ígérte.

O amabilis confusio! —

Igy mennek ügyeink nagyban és kicsinban.

II. Az igazat megvallva, nincs a világon szebb dolog, mint mikor az ember nem akarván tenni valamit, feltalál egy pompás excusatiót.

Példának okáért a hadügyminister nem régen ezelőtt kihirdette, hogy a hadügyészi tanból leczkefolyam nyitattik meg.

Természetesen, ügyvédeink közül akadt vállalkozó elég.

Tán több is, mint a mennyit a kormány várt, a mennyiben sokan vannak még a magyarok közül azon boldog reménységben, hogy a nagyhangzású kétszáz ezer embernyi sereg nem fog papiroson maradni.

Tehát csak gyülekeztek ugy lassacskán a tanulni akarók, midőn néhány nap előtt, a hadministeriumtól egy rendelet jön, mellyben kinyilatkoztatik, hogy több hallgató nem fog felvétetni, mert a leczketerem igen szűk, több ember nem fér bele!

Bizony, bizony, ennél excellensebb excusatiót nem is igen lehetett volna találni!

Ha nem férnek a szobába, a minister csak nem faragtathatja a hallgatókat vékonyabbra.

Aztán ha majd például a télire mégis szűkben leszünk egykor a hadügyészeknek, keresni fogjuk őket jobbra balra, interpelláljuk a ministert, a tanfolyam sikeréről, előre képzeltetni, milly kellemes lesz a kormány peremptorius válasza: —

Nem fért több el a hallgató terembe!

Mert ez az ok, hogy többen nem vétetnek fel, nem pedig az, hogy nincs többre szükség.

Illyen okok azok gyakran, mellyek miatt a ministerium sok nagyobb dolgokra azt mondja, hogy nem lehet, nem teheti.

Ajánljuk e levelet a kereskedelmi minister figyelmébe.

Szerkesztő!

Mi az ördög? martius tizenötödike előtt, vagy után élünk-e? — itt reánk nézve, ugy látszik, martius 15-e még nincsen, mi szert nem tehetünk arra; önnek lapjára előfizetni akarván, a n. mihályi postatiszt az előfizetést el nem fogadta, azt állítván, hogy utasítása van arra, hogy Martius 15-ére az előfizetést el ne fogadja; — ebből két corollariumot huzok ki, 1-ör mint feljebb mondtam, reánk nézve még Martius 15. fel nem maradt, — 2-ör hogy azt állítani, miként Magyarországon sajtó szabadság létezik, nem kevesebb mint hazugság — uram! tegyen ön róla, hogy lapját, a juliusi számoktól kezdve minél előbb megkaphassam értesítvén engem arról is, hogy az előfizetési árt hová küldjem.

Hazafiui üdvözléssel vagyok önnek

Vinnán, aug. 6-kán 1848.

Polgártárs
Draveczy Mihály.

Pest 1848 augusztus 11-én.

Mondá pedig Krisztus Lázárnak (nem Laczinak) kelj fel, és járj! És ő felkele és jára!

Én pedig szeretném mondani a radikalkörnek: Ébredj és mozogj! — és ohajtanám, hogy ébredne és mozogna.

Ha nem is tenne annyit, mint az egyenlőség társulat, melly előtt már tiszti keresetek is megfordulnak, tegyen legalább többet a méltóságos casinónál, melly a ministerekkel coquettiroz.

Vagy annyira elmerültél ő köre a radical férfiaknak! a szerviták kolostora kertében kinnálkozó élvezetekbe, hogy — mint hajdan Hannibal a capuai kéjgyönyörökbe merült grand capitain — borostyán koszorúzott halantékidat, minden nap élve dicstelen posványába mártod!?

Annyira eltörpültél. Te köre a hajdani ellenzéknek? hogy te! ki menyörgő szavadat egy gyökeresnek hitt átalakulásra olly rendíthetlen bátorsággal felemelted.

Te! kinek kebléből tizenöt millio ember, és három száz ezer rácz fölötti hatalom jött létre!

Te! ki most kéjjel tekinthetsz vissza azon nagy napra, midőn az aristocraticailag dúsgazdag gyűlde kisaszszony, minden szeméremből kivetkezve, csak nem könyörgött, hogy szívét, kezét, és birtokát, Kronperger érdemes tutora áldásával fogadd el.

Megelégedve azon győzelemmel, melyet a szent szerviták fölött, szentségtelen kezekkel kivívni nem irtóztál, a legboldogabb dolce far niente lágy karjai közzé vetve magadat, engedél elérni, hogy midőn majdan életed jelét kívánnád adni, csak akkor veszed észre, mikép totaliter elhagadték minden radicalitásodat!

Ébredj tehát ó társulata a szabadság bajnokainak! Rázd le azon bilincseket, melyekkel a hevesi dinnyék vérvérés de édes tartalmához kötvék minden hajlamaid.

Legalább hirdessetek egy úgynevezett nagy gyűlést, és tegyetek kísérletet valjon a hevesi dinnyékkel nem csemetészték-e be azon szép bizodalmat is, mely már annyira ismeretes a világ redouteterem báltozata alatt.

Nyulj kebledbe, és tépd ki a korszakhoz nem illő élvek utáni sovárgást; ne hadd magadhoz ragadni az eszemisomtársaság nevezetét; hanem nyilatkoztasd ki, hogy a törvények korlátai közt, hiv akarsz maradni magadhoz, és kitűzött czéledhez; — meg akarsz felelni nevednek és azon várakozásnak, mely hozzá köttetett; s nem engeded végre soha, hogy egy ember fia is kételkedjék radicalitásodban.

Nyiri Józsa.

— Valakihez Pest, aug. 10.

Nagy jó uram! ugyan követem alássan, méltóztassék valami ügyes kocsisz fogadni, ki a város szűk utcáiban ügyesen tudja hajtani lovait, s legyen ön csak a politikában kissé gyorsabb kocsisz.

Pestnek ön első gavallérja, s mint az életveszélyeztető gyorsasággal szok végig kocsikázni a városon. Így történt, hogy ön ma a 32-számú budai fiaker kocsijának oldalról neki hajtva, nemcsak a kocsin tett tetemes kárt, hanem a benülő életét is veszélyezteté, a ki ugyan se nem mágnás, se pedig miniszterelnök, de mégis sokkal többnek érzi magát, sem hogy méltóságos patkók alatt találja halálát.

Nem fogja ön rossz néven venni e kis figyelemztetést, a szegény bérkocsisz kárát pótolni, s jövőben talán lassabban hajtani.

G. J.

Levél Csernátónihoz

Ó-Becsén, aug. 7.

Barátom!

Tegnap ismét több undok tettekről tudósítatánk, melyeket a velünk szemben álló ellenséges rablócsapatok, — melyek a környékben fekvő s katonai erővel fedett magyar helységeket megtámadni nem mertek — a védtelen hor-

vát német és illyr helységek lakóin véghezvittek.

Boka, Neusina, Szártsa és Ernesztháza a — nem magyar — községben a legnagyobb kegyetlenségekkel dult egy 400 servianusokból álló csorda, mely magával két ágyut vitt. Az említett helységek népe a torontali nemzetőrrel együtt az első ágyulövésre megfutott, melyre a védtelenül maradt községek elkezdettek pusztítani.

Több elfogott gyermekek a népség szemelátára megnyuzattak s illy borzasztó állapotban rémités végett az elfoglalandó helységek felé vitettek és mutogatattak, míg végre vad kaczagások és örömrivalgások közt nyársba huzattak.

Többek közt egy tisztos horvát családbeli 70 éves özvegy házából kihurczoltatván, a rablók kívánságára magyar gulyás husnak elevenen összeaprítottak. Illy kegyetlenséggel gyilkoltatott le a nagyobb rész, mely pedig leginkább horvátokból állott.

Meddig fog illy rablócsordákkal szövetkezni a horvát, meddig fog vakon maradni a saját vérein elkövetett irtózatosságokra nézve.

Nem látja-e még elég világosan valódi czélját ezen harcznak, mely bár az ő nemzetiségével és önállásának szíve alatt vivatik is, de nem egyéb egy dologkerülő rablócsapat fosztogatási és gyilkolási vágyainak kielégítésénél?

Bár átlátná ezt mielőbb, és fogna kezét velünk e közös gyilkosok semmivételére! Isten önnel

K.

U. i. Feltöröm leveletem, hogy azon most kapott hírről tudósítom önt, miszerint Kiss Ernő ezredes tegnapelőtt egy fényes győzelmet vívott ki, melyben az ellenség közül 400-an, a mi embereink közül csak 4-en estek el. Részletesben az ezredes megérkezése után. A Futak átellenében levő dunántuli ellenséges sánczolatok ma aug. 7-én kezdettek ágyuink által öszvelövdöztetni. A futaki oldalról most is hallani az ágyu dörgéseit.

Igen bámulva hallám a napokban, hogy egy bizonyos W. volt katonatiszt azt állítja, hogy ő a Ferdinand-huszárezredtől, ezen ezredgyávasága miatt távozott volna el! Ez annál szemtelenebb egy állítás, mivel az illető kénytelenített éppén e vádterhe miatt eltávozni, s így önbűnét akarná egy magát minden alkalommal dicsőségesen viselt ezredre mázolni. Reményelem, hogy az illető a tisztikarnak iránta mutatott elnéző viselkedését nem fogja e nyilatkozat után is egy súlyosabb büntetésre provocálni.

Egy katonatiszt Szegeden.

* * *

Ezen cikk nekem küldetett be, ha az érdekelt, volt tiszt magát sértve érezné, fel vagyok hatalmazva az írónak — ki bármely feleletre készen áll — nevét vele tudathatni.

Csernátóni.

Mákvirágok.

— Geben Sie mir gekochte Mais! szólítá meg közelebről egy vendéglőben a szolgát egy polgártárs, kinek a kukuruz nevezet zu gemein volt. A szolga azonban nem értett történetesen hochdeutsch s azt gondolván, hogy ki fölt egereket — gekochte Mäuse — kér, az vagy bolond vagy csufólodik, gazdájához futott panaszkodni, de ez szerencsére nagyon is hochdeutsch beszél.

— Midőn tegnapelőtt este elfutamodott a hír, miszerint Radezki Majlandot bevette, Fischer fagylaldája körül több kisebb nagyobb gruppok állottak majd nem egymásba verve, nyelvén a fris híreket.

— Mi ujság szola egyik csoportozathoz sietve egy magos polgártárs, tán csak nem vette be Radezki Milanot?

„Oh oh! — felele fontos képpel s a nagy ujság tudásának boldog önérzetében sugárzó szemekkel egy ártatlan képviselő — nem csak Milanot de Majlandot is bevette már.“

Gratulálunk azon választó kerületnek, melyben 30 ezer ember közt a fennisztelt képviselő ur a legokosabb ember.

— Nevezetes, hogy Radezki győzelmein, nálunk leginkább az olasz kérdésbeni ministerialis politikát helyeslő képviselők szomorkodnak.

— Némelly magokat jól értesülteknek lenni állító ösmerőseink azt akarták velünk elhitetni, hogy a ministerium, — mellynek 3 tagját kivéve mindegyik nagy védegyeletista volt — az önkényes és nemzetőrségi csapatok, ugy a sorkatonaság öltözetére megkivántató posztókat saját honi gyárainkból fogja megrendeltetni. Ezen borzasztó önámításra mi csak sajnálattal felettünk, mert hogy is lehet azt képzelni, hogy a ministerium, midőn a haza veszélyben van, illyes csekélységre gondol, kivált minden a mirva posztó nem is olcsóbb a zay-ugroczinál, vagy Gátsinál, vagy Köszeginél. Aztán mély borzasztó következményei is lehetnének annak, ha mi saját gyártmányainkkal ruháznak saját katonainkat. Világos reactiot és bujtogatást idéznénk elő, az Oestereichische Zeitung hadat izenne s elfoglalással fenyegetne, aztán Bécsben és Brünben a magyart szemüveggel mérnék meg tetőtől talpig, tán még macskazenét is csinálnának Pulszkinak, sőt világos hogy magyar köriratu huszassainkat is hol csak lehet mind elzárni, szóval nyitt lázadás és ellenségeskedés volna ellenünk ama rettenetes Bécs felől, melyről írva van, hogy es ist nur eine Kaiserstadt. Azért ti magatokat jól értesültek lenni hitt ösmerősek, és ti magyar posztó-gyárnokok Ugroczon, Gácson és Köszegen hagyjátok fel reményseitekkel mely zavarba döntené a ministeriumot, ti anticobdenisták, kik védvámokat ohajtanátok Magyarországnak tegyetek le ezen vágyaitokról melyek teljesülését akadályozza a hatalmas Bécsi birodalomtoli félelem és a — pragmatica santio.

— A nevelési törvényjavaslatok tárgyalása alatt igen csekélyszámú hölgyhallgatóság volt

jelen. Egy baloldali képviselő azon malitiosus megjegyzést tette, hogy a nők adnak ugyan fiakat e hazának, hanem a nevelést az atyákra bízzák. —

— Az országos rendőrség derék főnöke, Hajnik Pál, ismét egy jó fogást tett; 64 ezer pengő forintot tartott le ezüst huszasokban, mellyeket oda akartak küldeni: „wo die Banknoten blühen!“ szeretnők tudni, meddig késnek még azok a magyar bankjegyek? gondolják meg urak, hogy mindennapi késelem progressiv veszteség, s hogy a bécsi csizmatalp-bankókkal az ezüstpénz hazánkból teljesen kiszivattyúztatik.

Csernátoni.

Borsod, augusztus 9-én 1848.

Szerkeztő!

Ha az ember úgy kényekedve szerint bánhatnék a lelkével mint a szolgabíróval a zsidó: bizonyisten, rögtön egy meteor-hárfává parancsolnám bűnös lelkemet, hadd dalolnák el rajta a szelek Europa táblabiráinak a szabadság valódi dalát —

Halljuk csak:

Még az elmúlt hó 13-án (dies nefastus) kelt, egy hadügyministeri parancs érkezik hozzánk a minap, mellyben rendeltetik, hogy Borsod minden nemzetőrei seregeljenek össze M. Kövesden hova hamarabb, hanem Zentára indulandnak, költőségén persze az állománynak.

Igy la, kereken és röviden.

Ezen háborus fama bizottmányi ülést szült; melly eléggé hasonlított egy piros posgás fellelkesült miskolczi kofához, — fájdalom azonban ez még sem szült semmi eredményt.

Miklós Ferencz e. alispán magánlevele kieszközlé a hadi ministertől, hogy már ne menjen mind, csak 3 ezer, a megye vagy ki költsége, és felügyelése mellett. —

De hát szent isten! hogy menjen ez a 3 ezer? talán ez is sok lesz? — hisz a veszély még nem nagy. —

Ismét deputáltak Pestre.

És lön deválvalva a Zentára küldendők száma ezer kétszázra.

És lön lehangelva sok lelkes kebel ugyanannyi fokkal alább.

És lön határozata az itthon ülő táblabirói camarillának, hogy öltöztesse nek bevnünket uniformisba. — Vigyenek le kocsin gözösön, de azon conditio alatt, hogy december 11-én már kivivjuk a győzelmet. . .

És lön meghatározva, hogy ezen határozatnak határa is legyen, miszerint pénz kell. . .!

Kérjünk kölcsön rögtön az egri káptalantul, s egyszersmind tudakoztassuk meg, hogy tudtak olly korán elindulni a hevesiek!

Küldjünk gabonát eladni a vásárra, s így két hét múlva lesz egy pár forint.

Azután az illetők induljanak szükséges kelmet venni.

Két hét múlva ez is készen lesz.

És még is azt mondják, hogy Augusztus 21-én indulunk.

A pesti nemzeti lovasőrség, f. hó 13-án reggeli 8 órakor Pesten a Városliget megettí Herminaligetben tartandja zászlószentelési ünnepélyét, mit is ezen testület a tisztelt Közönségnek szives meghívás mellett ezennel nyilvánítt.

H I R D E T É S E K.

Oszvald testvérek,

a Józseftéren,

ajánlják a **nemzeti őrsereg** számára szabály szerinti kész munkákat, mint: lovaskardokat, lószerszám és kardszija való Alpacca-fém-vaszatokat — gyalogsági aczélkardokat; gombokat Alpaccafém- és összetételből, csakóra vagy töltéstárczára való czimereket.

NB. Ugyanitt lesznek legközelebbi alkalommal töltéstárcza-, kard, és közönséges meg vágyszuronyokra való szíjak is kaphatók.

Singer Ignác és társ

újan nyitott férfiruhatárában, nagyhidútcza 9 számú Haris-féle házban kész

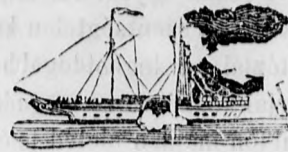
nemzeti egyenruhák,

mint: buzavirág-kék atilák, szürke posztó- vagy toskingnadrággal együtt 16—18 pf.

szürke köpenyek

pedig 7—8 pfjávali jutányos áron kaphatók.

Hasonló öltözetek elkészítése vagy szállítása megrendelés utján egész századok számára is a leggyorsabban eszközöltetik.

Gözhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

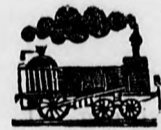
Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógözös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagözhajózási társaság főügynöksége.

Magyar központi vasút.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra

25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra

15 perczkor.

Pestről Váczfélre reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Vácztól Pestfelé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.